

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/165/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717205392
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8717205392.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobcu: M. D., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX/XX, O. A., proti žalovanému: B. M., nar. X.XX.XXXX, bytom O. XXX/X, O. A., právne zastúpený: Mgr. Peter Lindeman, advokát so sídlom Murgašova 86/1, Poprad, IČO: 42 239 290, o zaplatenie 129,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 8C/20/2019 - 68 zo dňa 19.08.2019 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku I. a III.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy vo výške 129,- eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 129,- eur od 26.04.2015 do 15.03.2016 a 5 % ročným úrokom od 16.03.2016 do zaplatenia, a to z dôvodu, že žalovaný dňa 25.04.2015 úmyselne poškodil jeho motorové vozidlo žalobcu zn. A. R. tak, že úmyselne kopol kameň do zadnej časti karosérie vozidla a následne odrazený kameň zodvihol a hodil ho do zadného skla kufru vozidla, ktoré hodom kameňa zničil.

2. Okresný súd Poprad, ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“), napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 129 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.“

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ust. § 415, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

4. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonal dokazovanie správou o výsledku objasňovania priestupku č. I. 3, faktúrou č. I. 4, odporom proti platobnému rozkazu č. I. 17 - 18, preskúmaním rozhodnutia č. I. 20 - 22, priestupkovým rozhodnutím č. I. 23 - 24, vyjadrením žalobcu k odporu č. I. 29, sťažnosťou proti uzneseniu o zrušení platobného rozkazu č. I. 30, priestupkovým spisom Okresného úradu M. OU-M.XXXX/XXXXXX číslo priestupkového konania PR.XXXX/XXX-XMB, výsluchom svedka U. D., prehratím kamerových záznamov zo spisu Okresného súdu Poprad 6T/40/2016, rozsudkom

č. k. 6T/40/2016-288, na základe čoho zistil tento skutkový stav. Žalobca je vlastníkom motorového vozidla zn. A. R. K.: M.. Dňa 25.4.2015 došlo k poškodeniu motorového vozidla žalobcu tak, že došlo k úmyselnému kopnutiu kameňa do zadnej časti karosérie vozidla žalobcu a následne hodeniu kameňa do zadného skla kufra motorového vozidla. Faktúrou č. H vystavenou dodávateľom X. O., s.r.o., T. XXX, M. zo dňa 7.5.2015 na sumu 129 eur bola žalobcovi účtovaná suma za opravu poškodenia. Žalobca servisu sumu uhradil. V priebehu konania žalovaný namietal, že za vzniknutú škodu nezodpovedá. Z vykonaných dôkazov, a to z výsluchu svedka U. D. však bolo zistené, že v rozhodnom dni bol na záhrade rodinného domu a počul buchot. Keď vyšiel na ulicu, videl po ulici ísť žalovaného rýchlym krokom a keď zistil, čo sa stalo, zakričal na žalovaného, ktorý ho napadol. Zo súkromného kamerového záznamu žalobcu, ktorý záznam sa nachádza na CD nosiči v spise sp. zn. 6T/40/2016 Okresného súdu Poprad vyplýva, že je zachytená osoba, ktorá sa v rozhodnom čase pohybuje po ceste pred domom žalobcu. Žalobca túto osobu pred súdom identifikoval ako žalovaného. Žalovaný tvrdil, že zo záznamu ho nie je možné stotožniť a na ulici pred domom žalobcu nebol. Žalovaný na svoju obranu okrem uvedených tvrdení nenavrhol vykonať žiaden dôkaz a nepreukázal, že v rozhodnom čase, kedy malo byť poškodené motorové vozidlo žalobcu sa v blízkosti domu žalobcu a motorového vozidla, ktoré stálo na ulici pred domom žalobcu nachádzal na inom mieste. Naopak, aj obecný záznam z kamery svedčí o tom, že v čase o 19.35 hod. sa žalovaný nachádzal na ceste pred domom žalobcu. Obrana žalovaného, že sa na ulici nenachádzal a dokonca že osobou z kamerového záznamu nie je on, vyvrátila aj skutková veta rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 6T/40/2016-288, ktorý sa stal právoplatný dňa 5.4.2018, kde U. D. dňa XX.X.XXXX v čase okolo XX.XX hod. v obci O. A., na ul. M. pri záhradke rodinného domu č. XXX fyzicky napadol a ublížil na zdraví B. M.. Žiadna ďalšia osoba sa na mieste incidentu nenachádzala a tak tvrdenia žalobcu o tom, že kameň do auta hodil žalovaný, boli nepriamymi dôkazmi preukázané. Žalovaný svoje tvrdenia nijako, a to ani nepriamymi dôkazmi nepreukázal. Aj v Správe o výsledku objasňovania priestupku z 25.5.2015 č. p. L.-M. z predložených fotografií vyplýva, že kameň do motorového vozidla hádže žalovaný. Pokiaľ ide o osobu škodcu, bolo zistené, že žalobca videl, že ide po ulici žalovaný, pritom nikoho ďalšieho tam nevidel. Taktiež zo svedeckej výpovede U. D. vyplýva, že v čase škodovej udalosti došlo ku konfliktu medzi žalovaným a svedkom U. D., z čoho možno konštatovať, že žalovaný bol na mieste, kde vznikla škoda. Žalovaný navyše nijakým spôsobom nerozporoval, že sa nenachádzal na ulici pri poškodenom aute. Naopak, žalovaný bol na mieste vzniku škody zaznamenaný kamerovým záznamom, bol identifikovaný z fotografií policajtom v Správe o výsledku objasňovania priestupku. Vzhľadom na skutkové okolnosti je preto možné vyvodiť záver, že za škodu zodpovedá práve žalovaný. Škodou sa rozumie majetková ujma poškodeného, ktorú možno objektívne vyjadriť v peniazoch. Škoda sa prejavuje buď ako skutočná škoda alebo ušlý zisk. Žalobca preukázal výšku vzniknutej škody, keď predložil faktúru č. H vystavenú dodávateľom X. O. s.r.o., T. XXX, XXX XX M. na sumu 129 eur, ktorú si v žalobe aj uplatnil, vystavenú dňa 7.5.2015 a splatnú dňa 21.5.2015, pričom predmetom dodanej služby v zmysle faktúry bola výmena zadného skla na motorovom vozidle A. R. K.: M.. Námietku žalovaného týkajúcu sa neprípustnosti použitia záznamov v civilnom konaní bez súhlasu dotknutej osoby, posúdil súd ako nedôvodnú. Celkom výnimočne totiž môže odôvodnenosť postupu mimo rámca legality vyplývať z tzv. testu proporcionality vzájomne kolidujúcich ústavných práv. Súd môže vykonať aj dôkaz získaný v rozpore so zákonom, ak je právo protistrany (v tomto prípade žalobcu) ústavno-komformne posúdené ako v konkrétnom prípade silnejšie právo než porušené právo toho, na koho úkor sa právo vykonáva (v tomto prípade žalovaný). Podľa názoru súdu zvukový alebo obrazový záznam, ktorý sa týka človeka alebo jeho prejavov osobnej povahy a ktorý bol vyhotovený súkromnou osobou bez vedomia nahrávanej osoby, možno použiť ako dôkaz v civilnom súdnom konaní v prípade, ak majú byť na základe tohto záznamu preukázané skutočnosti, ktoré nie je možné preukázať inak (pomocou dôkazov, ktoré nezasahujú do absolútnych osobnostných práv dotknutej osoby) a kde i z ďalších okolností prípadov vedú k záveru, že nemožno uprednostniť právo na ochranu osobnosti dotknutej osoby pred právom na spravodlivý súdny proces toho, komu je použitie zvukového alebo obrazového záznamu na prospech. V danom prípade súd na základe testu proporcionality dospel k záveru, že právo žalobcu na spravodlivý proces ako aj vlastnícke právo sú silnejšie práva ako právo žalovaného na ochranu osobnosti. Vzhľadom na to, že žalobca preukázal naplnenie všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka, súd žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 129 eur ako škodu, ktorá mu vznikla na majetku. Pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 129 eur od 26.4.2015 do 15.3.2016, žalobca nepreukázal, že by bol žalovaného vyzval pred podaním žaloby na náhradu škody. Za okamih, kedy sa žalovaný dostal do omeškania, je tak potrebné považovať až deň nasledujúci po dni, kedy mu bola doručená žaloba (tá mu bola doručená 14.7.2017). V čase od 26.4.2015

do 15.3.2016, za ktorý si žalobca uplatnil úrok z omeškania, tak žalovaný nebol v omeškaní s plnením svojho záväzku, preto žalobca nemá nárok na uplatnený úrok z omeškania.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku s tým, že vzhľadom na približne rovnaký úspech oboch strán, keď žalobca bol úspešný čo do istiny, oproti jeho neúspechu čo do príslušenstva, súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

6. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, a to voči výroku I. rozsudku a naň nadväzujúcim výrokom, a to z dôvodu ust. § 365 ods. 1 písm. c), f) a h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku. Žalovaný mal za to, že v posudzovanom prípade žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že škodu, ktorú si uplatňuje, mu spôsobil žalovaný a že za túto škodu nesie zodpovednosť. Z multimediálnych záznamov, ktoré žalobca predložil v konaní nie je možné jednoznačne identifikovať osobu, ktorá je na týchto záznamoch zachytená a už vôbec ju nemožno stotožniť s osobou žalovaného. Kameraný systém žalobcu, ktorý používal v rozhodnom období, nespĺňal zákonné náležitosti a povinnosti prevádzkovateľa kamerového systému, pretože žalobca nemal na dome umiestnenú žiadnu informačnú tabuľu. Zároveň nemal žalobca vypracovaný bezpečnostný projekt, ktorý zákon vyžadoval na prevádzkovanie kamerového systému. Podľa ust. § 15 ods. 7 zákona č. 122/2013 o ochrane osobných údajov, verejne prístupný priestor možno monitorovať len vtedy, ak je priestor označený ako monitorovaný, čo však v danom prípade nebolo splnené. Priestupkové konanie v predmetnej veci bolo právoplatne skončené tak, že správny orgán svojím rozhodnutím zo dňa 04.09.2015 č. OU - PP - L. - XXXX/XXXXXX - XX konanie zastavil z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku, teda žalovanému preukázané. Žalobcom predložená listina, ktorá má preukazovať výšku škody v sume 129,- eur nie je faktúrou za vykonané a dodané služby, jedná sa o objednávku, resp. ocenenie opravy skla, ktorá však nebola spoločnosťou X. O., s.r.o. vôbec vykonaná. V kolónke dátumu dodania nie je uvedený žiaden dátum a aj samotný žalovaný na pojednávaní dňa 21.05.2018 uviedol, že k oprave zadného skla nedošlo. To isté potvrdil aj syn žalobcu pri svojej svedeckej výpovedi dňa 11.02.2019, keď uviedol, že škoda na aute nebola odstránená. Žalobca súdu nepredložil žiaden relevantný doklad o tom, že zaplatil za opravu auta sumu 129,- eur. Žalobca si poškodené sklo na aute nedal opraviť a takéto auto používal do doby, kým auto nedal zošrotovať. V sume 129,- eur ako výške škody, sú uvedené položky ako je výmena gumy zadného skla, odplata za montáž a výmenu zadného skla a daň z pridanej hodnoty. Nakoľko však k oprave skla nedošlo, žalobcovi nemohol ani vzniknúť nárok na náhradu škody v tejto časti.

7. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný bol ako škodca identifikovaný a stotožnený príslušníkom OO PZ. Príslušník Policajného zboru identifikoval a stotožnil osobu žalovaného so záznamami z dvoch kamerových systémov, a to z kamerového systému obce a žalobcu. Žalovaného taktiež stotožnili a identifikovali so záznamom žalobca a svedkovia. Žalovaný bol videný priamo pri páchaní skutku. Rovnako nie je pravdivé vyjadrenie žalovaného o absencii informačnej tabule. Informačná tabuľa bola umiestnená na viacerých miestach rodinného domu žalobcu, a to na jeho dome na ľavom okne a na elektrickom stĺpe. V druhom rade, poškodenie vozidla žalobcovi spôsobil žalovaný na súkromnom pozemku žalobcu a nie na verejnom priestranstve, ako zavádzajúco prezentuje právny zástupca žalovaného. Z výpovede samotného žalovaného na OO PZ N., ktorá je súčasťou trestného spisu sp. zn. 6T/40/2016 je zrejmé, že žalovaný dlhodobo vedel o vyhotovovaní záznamu z namontovaných bezpečnostných kamier žalobcu a bol teda uzročený s ochranou majetku a bezpečnosti žalobcu. Ani tvrdenie žalovaného o údajnom porušovaní povinnosti prevádzkovateľa kamerového systému nemá prednosť pred ochranou súkromného majetku a bezpečnosti žalobcu a je v súlade s čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Z uvedeného vyplýva, že nemôže ísť o nepoužiteľný a nezákonný dôkaz ako tvrdí žalovaný. V tejto veci sa jedná o ustálenú rozhodovaciu prax Súdného dvora Európskej únie. Zákon, na ktorý sa odvoláva žalovaný, určuje pravidlá, ktoré prispievajú k bezpečnosti a funkčnosti kamerového systému, a teda sú bez významu pre toto súdne konanie. Žalovaný namieta výšku škody, nakoľko argumentuje, že oprava vozidla nebola vykonaná do času zošrotovania. Uvedené tvrdenie žalovaného je nepravdivé, nakoľko sklo na motorovom vozidle žalobcu bolo vymenené, pričom následne vozidlo absolvovalo technickú kontrolu STK. Ku škode došlo a tá bola preukázaná a vyčíslená špecializovanou spoločnosťou, ktorá vykonáva montáž skiel a vozidiel. Vyčíslená škoda zahŕňa použitie spotrebného materiálu na opravu, teda tesniacu gumu skla a súvisiace práce pre uvedenie veci do predošlého stavu na motorovom vozidle pred poškodením. Z tohto dôvodu sú námietky žalovaného v tomto smere neopodstatnené.

8. Žalovaný podanie odvolacej repliky písomnou cestou nevyužil a k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného sa nevyjadril.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konania mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 380 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam poukazuje na ust. § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

11. Odvolanie žalovaného v sebe obsahovalo tri odvolacie námietky. Prvou bola skutočnosť, že kamerový záznam žalobcu z jeho rodinného domu nie je možné použiť z dôvodu, že sa jedná o nezákonne získaný dôkaz. Druhou odvolacou námietkou bola skutočnosť, že na takomto dôkaze nie je možné jednoznačne identifikovať osobu, ktorá je na týchto záznamoch zachytená a túto aj stotožniť s osobou žalovaného. Treťou odvolacou námietkou bola skutočnosť, že výška škody o sume 129,- eur, nebola žalobcom riadne preukázaná, pretože listinný dôkaz predložený žalobcom nie je faktúrou za vykonané a dodané služby, ale jedná sa iba o objednávku na ocenenie opravy skla.

12. Ohľadne použiteľnosti nezákonného dôkazu v civilnom sporovom konaní odvolací súd poukazuje na čl. 16 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Na tento princíp poukazuje aj súd prvej inštancie v bode 27 rozsudku. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že cieľom preukazovania protiprávnej činnosti by malo byť v záujme veci a dosiahnutia rozumnej spravodlivosti akceptovateľné a právom tolerované aj zdokumentovanie takým spôsobom, ktorý nemusí byť nevyhnutne súladný so zákonom, a to za podmienky, že dochádza k závažnému zásahu do práv inej osoby. Za účelom hľadania pravdy v súdnom konaní by mal byť záujem na zistení skutkového stavu povýšený nad ochranu osobnosti druhej strany konania. Je potrebné vychádzať z toho, že žalobca nezasahuje do hmotnoprávneho postavenia žalovaného celkom bezúčelne, teda nelegitímne, ale z dôvodu zabezpečenia takej dôkaznej situácie, ktorá mu umožňuje úspešné uplatňovanie prostriedkov procesného útoku v kontradiktórnom konaní. V tomto prípade sa uplatňuje teória eliminácie protiprávnosti, podľa ktorej dôkaz, hoci aj získaný nezákonným spôsobom zachytávajúci nezákonné správanie, sa nepovažuje na účely dokazovania za nezákonný dôkaz. Na strane žalovaného sa tak zohľadňuje zásada „nemo turpitudinem suam allegare potest“, teda, že nikto nemôže mať prospech z vlastného protiprávneho konania. Zároveň je potrebné zohľadniť skutočnosť, že kamerový záznam žalobcu zachytáva vznik škody na súkromnom pozemku vo vlastníctve žalobcu a nie na verejnom priestranstve.

13. V skutočnosti, že z multimediálnych záznamov nie je možné jednoznačne identifikovať osobu žalovaného odvolací súd uvádza, že vzhľadom na samotný priebeh kamerového záznamu, ako aj následný skutok, ktorý bol v trestnom konaní sp. zn. 6T/40/2016 vyhodnotený ako trestný čin, ktorého obeťou bol žalovaný, v tomto konaní je zrejmé, že v čase o 19:30 hod. dňa XX.XX.XXXX sa na danom mieste nenachádzala iná osoba, ako samotný žalovaný a syn žalobcu. V spojení dôkazov, a to multimediálneho kamerového záznamu z domu žalobcu spolu s opísanou skutkovou podstatou trestného činu vo veci 6T/40/2016 na Okresnom súde Poprad je zrejmé, že na uvedenom kamerovom zázname sa nachádza osoba žalovaného.

14. Čo sa týka namietanej výšky škody o sume 129,- eur zo strany žalovaného, tu odvolací súd konštatuje, že pre vec nie je podstatné, či skutočne aj došlo k oprave zadného skla na motorovom vozidle žalobcu. Pre vec bolo podstatné, či skutočne škoda vznikla a či túto spôsobil samotný žalovaný. Rovnako je dôležité, ako bola konkrétna škoda vyčíslená. Vyčísleniu tejto škody vo výške 129,- eur došlo spoločnosťou X. O., s.r.o., pričom samotnú výšku a hodnotu škody žalovaný nijako nenapádal, jeho odvolacou námietkou bola iba skutočnosť, že túto sumu žalobca nikdy za opravu auta nezaplatil.

Aj v zmysle súdom prvej inštancie citovaných ust. § 420 ods. 1, § 442 ods. 1 a § 442 ods. 3 je zrejmé, že sa uhradza skutočná škoda, a to v peniazoch, pričom povinnosť uhradenia skutočnej škody zo strany škodcu nie je podmienená vykonaním odstránenia následkov spôsobenej škody poškodeným.

15. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania sporových strán bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov konania v odvolacom konaní a žalobcovi v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).